

Сторінки історії крізь століття

ВСП «Немішаївський фаховий коледж НУБіП України» розпочав діяльність у 1912 р. відкриттям Мироцької сільськогосподарської школи. Навчальна база школи складала 68 га землі, один будинок, де навчались і жили 60 учнів та два підсобні приміщення.

У дореволюційний час тут здобули освіту понад 180 молодих людей.

Протягом наступних років заклад змінював назву і профіль підготовки:

1914 - сільськогосподарська практична школа

1918 - електрошкола

1920 - сільськогосподарський технікум

1923 – індустріальна школа

1925 – інтегральна школа

1930 - с/г школа з підготовки кролиководів

1936 - на існуючій навчально-матеріальній база

відкрито Мироцький ветеринарний технікум

1956 – зооветтехнікум

1965 - реорганізовано в Немішаївський сільськогосподарський технікум

1969 – шляхом об'єднання з колгоспом “Україна”

Бородянського району (с.Микуличі) створено радгосп-технікум

1995 рік - Немішаївський аграрний технікум

1997 року передано до сфери управління Національного аграрного університету із збереженням статусу юридичної особи. 12.10.1999 р. Немішаївський аграрний технікум набував статусу коледжу.

Наказом НАУ № 23 від 20.01.2005р. Немішаївський державний аграрний коледж перейменовано у ВСП НАУ “Немішаївський агротехнічний коледж”.

Відповідно до наказу ректора від 21.11.2008 р. № 759 заклад перейменовано на Відокремлений підрозділ НУБіП України “Немішаївський агротехнічний коледж”.

2020 – ВСП «Немішаївський фаховий коледж НУБіП України»

Відкриття Мироцької сільськогосподарської школи в 1912 році

Історичний корпус №3. 2022 рік

Педколектив і слухачі курсів. 1920 рік

Виробнича практика. 1948 рік

Новий навчальний корпус № 1. 1964 рік

ВІХИ СТАНОВЛЕННЯ КОЛЕДЖУ

Далекого 1912 року було засновано МИРОЦЬКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКУ ШКОЛУ (1912-1917 рр.).

Цікаво, що кошти на будівництво виділив абсолютно неписьменний, але заможний селянин Мусій Андрійович Кулик. Він був власником центральної частини маєтку, на якому згодом звели школу. Очевидці розповідають, що Кулик приніс на торг гроші чистим золотом в полотняній торбі. Щодо походження цих грошей були різні легенди. Одні казали, що він торгував кіньми і на цьому надбав велике багатство, а інші – що він украв гроші у польського ксьондза, в якого служив конюхом. Були чутки, ніби Мусій Андрійович знайшов скарб із золотом.

Як би там не було, але Кулик купив землю і помістя з кінним заводом, всього 1400 десятин. Налагодити роботу на великому масиві Кулик не міг, тому вирішив віддати свій маєток в оренду, яку на вигідних умовах оформив Животовський. За короткий час останній збудував спиртовий завод (1906 р.), цегельний завод, кам'яні волонні. Здавши маєток в оренду, його господар оселився в маленькому будинку (на території заводу).

Якось Кулик зневажливо сказав про особу Миколи II у розмові з пасажирами поїзда, який прямував на Київ. Це почув чиновник з канцелярії губернатора і здивувався: „Эта особа неучтиво отзывается о царе-батюшке». Подія стала відомою на всю губернію. Цим скористалися ділки з Київського Земства. Один з них, „сосед по имению”, Демченко з погрозою попередив, що за такі слова Кулику загрожує велике покарання. Кулик, переляканий до смерті, став просити сусіда, який був представником губернатора, якось залагодити цю справу.

Демченко запропонував йому зробити щедрий подарунок для людей, наприклад, побудувати школу, лікарню або церкву, бо інакше старому загрожує в'язниця. Наляканий поміщик погодився, виділив частину своїх земель - а це 100 га - і асигнував обіцяні кошти. Не відкладаючи в довгий ящик справи, земство негайно розпочало будівництво.

На кошти Кулика були збудовані навчальний корпус з інтернатом на 120 чоловік, житлове приміщення для викладачів, допоміжні приміщення. На нижньому поверсі будинку був навчальний відділ, а на другому – гуртожиток. Нині це корпус N 3, який зберігся до цього часу без істотних зовнішніх змін.

Керівники Київського Земства звернулись до міністра П. Столипіна з проханням присвоїти Мироцькій школі його ім'я, на що Столипін дав згоду.

На урочисте відкриття школи, яке було призначено на серпень 1912 р., обіцяв прибути сам Столипін. Цього не сталося у зв'язку з непередбаченими подіями (вбивство Столипіна 1.IX.1911 р.). Ось чому на урочистому відкритті Мироцької с.-г. школи через рік в траурному вбранні була вдова Столипіна - Ольга Борисівна з дітьми в супроводі чиновників земства.

Учнів в перші роки навчання було 25-30, вчителів – 7. Школа готувала молодих агрономів, утримуючи невелике господарство, доглядаючи декілька коней, корів та свиней, сараї та розсадник. У дореволюційний час тут здобули освіту всього 180 молодших спеціалістів.

Мироцька сільськогосподарська школа часто міняла свій профіль і назву. Спочатку вона називалась «Мироцкое начальное имени Столыпина П.А. сельськохозяйственное училище»

(книга «Весь Юго-Западный край», 1913 г. ред. проф. М.В.Довнар-Запольського на сторінці 101 читаємо: „Мироцкое начальное имени Столыпина П.А. сельхозучилище”).

На 1 січня 1914 року нараховувалось 38 учнів. У 1914 році прийняли на навчання 23 учні, а заяв подано 85. («Отчет учебных заведений Департамента земледелия»).

У 1914 році школа носила вже назву «Сільськогосподарська практична школа» («Справочная земская книга –календарь» вид. Киевское пов. земство, 1914).

Події 1917 року докорінно змінили владу з усіма її інститутами, перестали існувати земства, у зв'язку з цим припинила свою діяльність і сільськогосподарська школа, оскільки вона була земською.

1918-1920 рр. – електрошкола. Вона, як навчальний заклад, складалася з 20 учнів і 3 вчителів. Це було на початку утвердження диктатури радянської влади. Йшла громадянська війна, і тим, хто змінив гвинтівку на підручник, нерідко доводилося знову вступати до лав однієї з воюючих армій.

Під час громадянської війни, коли часто мінялась влада, також було не до школи. І тільки після вигнання з України білополяків, 4 грудня 1920 року, на місці Мироцької сільськогосподарської школи відкрито Мироцький с.-г. технікум. «4 грудня в приміщенні Мироцької с.-г. школи, що в одній версті від Немішаєве Києво-Ковельської залізниці, відкрито Мироцький технікум. Цей день буде пам'ятним днем не тільки для тих робітників і селян, що були на урочистому відкритті нового вогнища вільної пролетарської науки. Він є днем, з якого почнеться нова дата в розвитку професійної освіти не тільки у Київському повіті, але й на Київщині.» («Вісник Київського губерньського виконкому» за 1924 рік, стаття «Вісті Черкаського повітового комітету

Рад робітничих, селянських та червоних депутатів» від 21. XII. 1920 р. за No 5056»).

Після урочистого відкриття технікуму взялись за відбудову матеріальної бази.

Організували виробництво миловаріння та вичинку шкір. Був збудований млин на паровому двигуні. Приміщення технікуму освітлювалось карбідними саморобними світильниками.

В газеті «Вісті» від 22.12.1972 року надрукована дуже цікава замітка. У ній пишеться: «Тільки-но відновлено навчання в технікумі, який до цього зруйнували бандити. З літа поточного року технікум утримується на власні кошти: збудовано паровий млин, який

працює настільки добре, що не боїться конкуренції (то був період НЕПу). Це тим більш цікаво, що млин збудований власними силами».

Технікум спорядив майстерню металу. Ремонтуються локомотиви, млинове та сільськогосподарське приладдя. Організовано миловарню.

Технікум готує фахівців з таких спеціальностей: агрономічної, фабричної, залізничної, соціально-економічної.

Селяни до технікуму ставляться з великою пошаною. Вони кажуть з гордістю «оце освіта, а не говорильня».

- 1923 рік – індустріальна школа.

- 1925 рік – інтегральна школа.

- 1930 рік с.-г. школа для підготовки кролиководів.

У 1936 році на існуючій навчально-матеріальній базі відкрито Мироцький ветеринарний технікум – 450 учнів.

У 1936-1941 роках значно розширилась і зміцнилась матеріально-технічна база технікуму, було складено плани подальшого розширення і покращення навчально-виховної роботи, але здійснитися цим планам не судилося... Адже на українські землі прийшла II Світова війна.

Випуск 1941 року – це особливий випуск. Закінчували Мироцький ветеринарний технікум 70 юнаків і дівчат. Більшість випускників прямо з останнього державного екзамену було мобілізовано і розподілено в наспіх сформовані частини як молодих ветеринарних спеціалістів. Захищати рідну землю від фашистських загарбників пішли викладачі, працівники технікуму.

За героїзм у боротьбі із загарбниками багато із них були нагороджені орденами і медалями. Коледж завжди пам'ятає своїх співробітників, що полягли в боях за Батьківщину.

Незважаючи на те, що під час війни та німецької окупації матеріальна база технікуму була частково зруйнована, вже на початку 1944 р., одразу ж після звільнення м. Києва від фашистів, розпочалася робота з відновлення підготовки спеціалістів для сільського господарства. Тяжко доводилося всім: і викладачам і студентам - кругом руйнація, холод, але незважаючи на труднощі, навчання продовжувалося.

Розширювався навчальний заклад, зміцнювалася його матеріальна база. 1956 рік – ветеринарний технікум реорганізовано в зооветтехнікум, а в 1965 році - в Немішаївський сільськогосподарський технікум. У ньому готували ветеринарних, зоотехнічних, агрономічних спеціалістів середньої ланки, а пізніше і рибоводів та електромеханіків.

Життя триває, а коледж вписує нові факти в свою сторінку в історії української освіти.

Від сільськогосподарської школи до ВСП «Немішаївський фаховий коледж НУБіП України»

Козловський
григорій Микитович,
працював 1912-1914р.р.

Терещенко В.В.,
працював 1914р.

Стрельчук І.О.,
працював 1927-1937р.р.

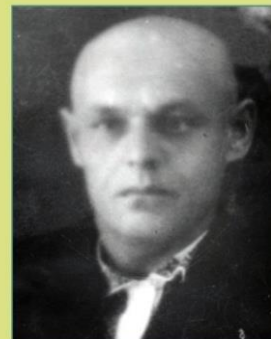
Биковець
Андрій миколайович,
працював 1944-1946

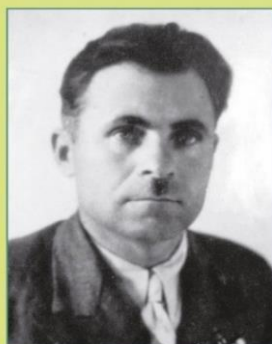
Ткач П. І.
працював 1937-1940р.р.

Абузаров С.І.
працював 1940-1944р.р.

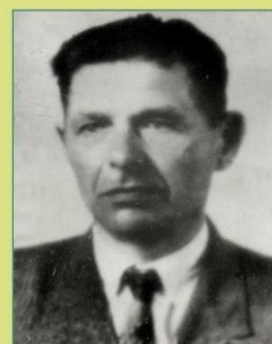
Добронецький
Костянтин Григорович
працював 1946-1947р.р.

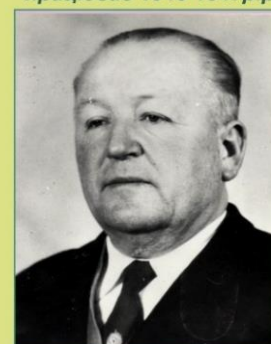
Довганець
Павло Степанович
працював 1947-1949р.р.

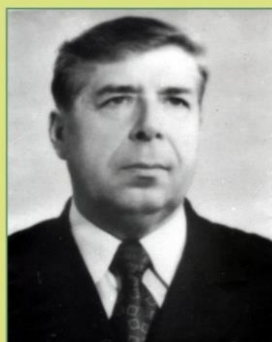
Левицький
Микола Анатолійович
працював 1949-1954р.р.

Тельчук С.П.
працював 1957-1960р.р.

Стройовий
Микита Семенович
працював 1954-1957р.р.,
1960-1974р.р.

Литвиненко
Андрій Олексійович
працював 1974-1978р.р.

Костенко
Валерій Никифорович
працював 1978-2005р.р.

Решетюк
Володимир Михайлович
працював 2005р.

Туринський
Василь Михайлович
працював 2006-2008р.р.

Бондаренко
Геннадій Петрович
працював 2008р.

Ільчук
Ігор Іванович
працював 2009р.

Рожко
Валентин Іванович
працював 2010-2014р.р.

Подгаєцький
Анатолій Анатолійович
працював 2014р.

Адміністрація коледжу

**Альошін
Володимир Ілліч**

*Директор,
кандидат сільськогосподарських наук,
доктор філософії в галузі державного управління,
заслужений працівник сільського господарства України,
«відмінник освіти»*

	Вергелес Олександр Петрович		Лоїк Руслан Петрович
	<i>Заступник директора з навчально-методичної роботи</i>		<i>Заступник директора з виховної роботи</i>
	Щека Валерій Іванович		Панасюк Тетяна Володимирівна
	<i>Т.в.о. заступника з адміністративно- господарської роботи</i>		<i>Головний бухгалтер</i>
	Тимошенко Марія Вікторівна		Білан Ольга Анатоліївна
	<i>Помічник директора з кадрової роботи</i>		<i>Завідувач навчально-методичного кабінету</i>
	Костенко Тетяна Володимирівна		Ярош Любов Василівна
	<i>Завідувач відділення «Аграрний бізнес»</i>		<i>Завідувач відділення "Електрифікація та автоматизація сільського господарства"</i>
	Латушко Юлія Вікторівна		Дяченко Петро Іванович
	<i>Завідувач відділення «Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва»</i>		<i>Завідувач відділення "Експлуатація машин та обладнання"</i>
	Овчарук Василь Михайлович		Донська Людмила Василівна
	<i>Завідувач відділення «Ветеринарна медицина»</i>		<i>Завідувач заочно-дистанційного відділення</i>
	Михайлова Наталія Петрівна		Ципотан Ганна Андріївна
	<i>Т.в.о.заступника директора з виховної роботи</i>		<i>В.о. завідувача бібліотекою</i>